

[Aage Fogh.]

følgelig resultere i højere Skatter, og det er ikke mit Indtryk, at det er den Udvikling, der ønskes af Landets Befolkning.

Jeg vil gerne derefter præcisere Hovedpunkterne i den gældende Lov. Det er nemlig rigtigt, som det er blevet sagt af flere af de foregaaende Talere, at Arbejdsløshedsloven er vanskeligt overskuelig, men der er dog visse Hovedlinier, som man nok kan følge.

For det første med Hensyn til Understøttelsernes Højde. Det er saadan, at den Lov, der gælder i Dag, giver arbejdsløse Forsørgere Ret til en Understøttelse i Dagpenge af 9 Kr. 40 Øre, Ikke-Forsørgere med 8 Aars Anciennitet har Ret til 8 Kr. 40 Øre, og Ikke-Forsørgere med mindre end 8 Aars Anciennitet har Ret til 7 Kr. pr. Dag. Altsaa 7 Kr., 8 Kr. 40 Øre og 9 Kr. 40 Øre er det Grundlag, man bygger paa, det, som alle har Ret til. Ud over Dagpengene har Forsørgere Ret til Huslejhjælp, der andrager henholdsvis 60 Kr. og 40 Kr. pr. Maaned, afhængig af det Sted, hvor de bor, 60 Kr. i Hovedstaden og Købstæderne, 40 Kr. i Landdistrikterne. Endelig har Forsørgere Ret til at modtage 1 Kr. pr. Barn pr. Dag for hjemmевærende Børn under 14 Aar og for Børn under Uddannelse indtil det 17. Aar. Det vil altsaa sige, at en Familie med 4 Børn har Ret til en Understøttelse paa 15 Kr. 40 Øre pr. Dag efter den gældende Lov. Understøttelsen maa dog ikke overstige 80 pCt. af den normale Arbejdsløn for Fagene for Forsørgere og 66²/₃ pCt. for Ikke-Forsørgere.

Det andet Hovedproblem i Arbejdsløshedsloven er Spørgsmaalet om Statens Tilskud. Hvor meget betaler Staten af de Beløb, Arbejderne har Ret til, og hvor meget er Selvforsikring? Efter gældende Lov maa jeg forstaa det saadan, at de Fag, der har Ret til den største Understøttelse, er de Fag, som har haft indtil 3 800 Kr. i Gennemsnitsindtjening; hvis de laa paa 3 800 Kr. eller derunder; havde de efter Loven, som blev vedtaget i Fjor, Ret til 90 pCt. Tilskud, hvilket formentlig i Praksis vil sige, at de faar 90 Kr. fra Staten hver Gang de selv betaler 100 Kr. Det kunde ogsaa udtrykkes paa anden Maade, nemlig at de har faaet 47 pCt.s Tilskud til de afholdte Udgifter. Tilskuddet falder med Gennemsnitsindtjeningen i Fagene saaledes, at naar man kommer op til de Fag, der har en Gennemsnitsindtjening paa omkring 7 800 Kr., er Tilskuddet nede paa 15 pCt., og det er det laveste Tilskud, der gives. I disse Hovedlinier, som, saa vidt jeg kan se, er forholds-

vis overskuelige, foreslaas altsaa nu disse Ændringer.

Den første Ændring, vi støder paa i Forslaget, er en Ændring til § 11. I § 11 ønsker man at forandre den Ret, Ikke-Forsørgere nu har til at faa ²/₃ af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste pr. Dag i Understøttelse, saaledes at de fremtidig kan faa ⁴/₅; det vil sige en Ændring fra 66²/₃ til 80 pCt. For at der ikke skal være nogen Misforstaaelse, skal jeg straks erklære, at den Ændring ikke kan gennemføres med vore Stemmer. I det Materiale, der blev forelagt os ved forrige Revision af Loven, da vi virkelig havde Tid til at gennemgaa og behandle Spørgsmaalet, var der adskillige Eksempler, der viste, at en Understøttelse paa 80 pCt. var Anledning til, at man i flere Byer samtidig havde arbejdsledige og Mangel paa Arbejdskraft i andre Fag til Trods for, at Fagene var saa nært beslægtede, at de samme Arbejdere udmærket kunde bestride Arbejdet i dem begge. Et andet Bevis for Faren ved høj Understøttelse, afgiver efter mit Skøn det Cirkulære, som den nuværende højtærede Arbejdsminister, der dengang var en af Lederne i Arbejdsmandsforbundet, følte sig foranlediget til at udsende den 6. Juni 1945, og hvori den højtærede Arbejdsminister netop gjorde opmærksom paa, at det var en absolut Nødvendighed, at Medlemmerne paatog sig Arbejde til gængs Betaling, selv om den maa ske kunde komme til at ligge i Nærheden af den Understøttelse, de vilde have Ret til efter 80 pCt.s Reglen, ogsaa gældende for de unge. Vi har inden for vort Parti altid hævdet det Princip, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at Arbejde skal søges, hvor Arbejdet findes, og da det har vist sig i Praksis, at 80 pCt.s Reglen kan være farlig, vil vi ikke støtte den Ændring, der er foreslaaet til § 11.

Til § 13 er der foreslaaet en Række Ændringer, først at Stk. 2 skal udgaa. Stk. 2 drejer sig jo om Forskellen mellem Ydelserne til Forsørgere og Ikke-Forsørgere. Den eneste Begrundelse, der gives for, at dette Stykke skulde udgaa, er, at Bestemmelsen ikke er benyttet væsentlig hidtil. Jeg er villig til at se nærmere paa det i Udvalget, men ønsker nogle flere Oplysninger, inden vi tager endelig Stilling til det.

Derimod vil jeg gerne sige angaaende § 13, Stk. 4 a og b, der gaar ud paa ændrede Tilskudsregler, at det forekommer mig, at disse Tilskudsregler er meget, meget omstændelige. Jeg har brugt ikke saa helt lidt Tid til virkelig at finde ud af, hvad det